

ЗАКОН О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

(1) Овим законом уређује се: планирање, заштита, уређење, коришћење и располагање пољопривредним земљиштем, као и друга питања од значаја за пољопривредно земљиште као добро од општег интереса.

(2) Пољопривредно земљиште као природно богатство и добро од општег интереса користи се за пољопривредну производњу и не може се користити у друге сврхе осим у случајевима и под условима утврђеним овим законом.

Значење израза

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- **“пољопривредно земљиште”** јесте земљиште које се користи за пољопривредну производњу и земљиште које је одговарајућим планским актима намијењено за пољопривредну производњу;

- **“уређење пољопривредног земљишта”** је скуп мјера којима се реализују просторно-плански документи (просторни и урбанистички планови и основе), поступком комасације и мелиорације да би се побољшали природни и еколошки услови на пољопривредном земљишту;

- **“заштита пољопривредног земљишта”** је скуп мјера које се предузимају ради трајног обезбјеђења природних функција земљишта, коришћења земљишта у складу са његовом намјеном, очувања и унапређивања намјенског коришћења земљишта;

- **“комасација”** је комплекс планских, организационих, правних, економских и техничких мјера које се спроводе ради побољшања природних и еколошких услова на земљишту;

- **“мелиорације”** су скуп различитих мјера које се спроводе да би се поправиле физичке, хемијске и биолошке особине земљишта, као и стварање и одржавање оптималног водно-ваздушног режима земљишта, ради обезбјеђења повољних услова за раст и развој гајених биљака и постизање стабилних приноса;

- **“наводњавање”** је изградња и одржавање објеката и уређаја којима се благовремено и континуирано доводи вода у пољопривредно земљиште ради добијања високих и стабилних приноса пољопривредних култура;

- **“одводњавање”** је изградња и одржавање објеката и уређаја којима се врши одвођење сувишних површинских подземних вода са пољопривредног земљишта и редовна примјена одређених мјера које омогућавају непрекидно ефикасан рад свих објеката и уређаја у одвођењу сувишних вода;

- **“плодност земљишта”** јесте његова способност да истовремено задовољи потребе биљака за водом, храњивим материјама, ваздухом, топлотом, простором за корјенов систем, као и повољним биохемијским режимом;

- “**ерозија**” је промјена површинског слоја земљишта која настаје као посљедица дјеловања кише, снијега, мраза, температурних разлика, вјетра, текућих вода и антропогених фактора;

- “**опасне и штетне материје у земљишту**” јесу групе неорганских и органских једињења, која обухватају токсичне, корозивне, запаљиве, самозапаљиве и радиоактивне производе и отпад у чврстом, течном или гасовитом агрегатном стању и која имају опасне и штетне утицаје на земљиште.

Пољопривредно земљиште

Члан 3.

(1) Пољопривредним земљиштем, у смислу овог закона, сматрају се: њиве, вртови, воћњаци, виногради, ливаде, пашњаци, рибњаци, трстици и мочваре, као и друго земљиште које се по својим природним и економским особинама може најрационалније користити за пољопривредну производњу.

(2) Пољопривредним земљиштем у смислу овог закона сматрају се и земљишта којима је планским актима Републике Српске, (у даљем тексту: Републике) општина и градова одређена друга намјена, све док се за та земљишта у поступку привођења планираној намјени не плати накнада за промјену намјене у складу са овим законом.

(3) Минирано пољопривредно земљиште, као и земљиште за које се оправдано сумња да је минирано, сматра се пољопривредним земљиштем од дана његовог деминирања.

Обрадиво земљиште

Члан 4.

(1) Обрадивим пољопривредним земљиштем, у смислу овог закона, сматрају се: њиве, вртови, воћњаци, виногради и ливаде.

(2) Под обрадивим пољопривредним земљиштем подразумијева се и земљиште у инундацијама (земљишта између насипа за одбрану од вода и водотока ријека).

Пољопривредно земљиште које је одређено за грађевинско земљиште

Члан 5.

Пољопривредно земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско земљиште, до привођења планираној намјени користи се за пољопривредну производњу.

II – ПЛАНИРАЊЕ

Основе заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта

Члан 6.

(1) Ради рационалног коришћења пољопривредног земљишта за конвенционалну производњу и производњу “у интегралном ланцу за храну”, унапређивања животне средине, као и рејонизације пољопривредне производње, доносе се као плански документ Основе заштите уређења и коришћења пољопривредног земљишта.

(2) Основе заштите уређења и коришћења пољопривредног земљишта доносе се за територију Републике (у даљем тексту: Основа Републике) и општине, односно града (у даљем тексту: Основа општине).

(3) Основе Републике и општине, просторни, урбанистички и остали планови морају бити међусобно усаглашени.

Основа Републике

Члан 7.

Основом Републике уређује се намјена коришћења пољопривредних површина на бази природних и других услова (могућност рејонизације), степен ерозије пољопривредног земљишта, површине које се штите као станишта дивљих биљних и животињских врста и површине којима се не може промијенити намјена ради очувања природне равнотеже.

Основа за територију општине

Члан 8.

Основом за територију општине уређује се: намјена коришћења пољопривредних површина на бази природних и других услова (могућност рејонизације), површине које треба уредити ради рационалније пољопривредне производње (мелиорација, комасација и сл.), степен ерозије пољопривредног земљишта, површине које се наводњавају или се могу наводњавати, површине које се штите као станишта дивљих биљних и животињских врста и површине којима се не може промијенити намјена ради очувања природне равнотеже.

Одлука о изради основе

Члан 9.

(1) Одлуку о изради Основе Републике доноси Влада Републике Српске.

(2) Одлуку о изради Основе општине доноси Скупштина општине, након претходно прибављеног мишљења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство).

(3) Одлука о изради Основе Републике, односно општине садржи податке о: циљу доношења основе, подручју које је обухваћено основом, року израде основе, изворима средстава за израду основе, мјесту одржавања јавног увида и друге податке.

(4) Одлука о изради Основе Републике објављује се у “Службеном гласнику Републике”, а Основе општине, у службеном гласилу општине.

Програм за израду основе

Члан 10.

(1) Одлука о изради основе припрема се према програма за израду основе који је саставни дио одлуке.

(2) Програм из става 1. овог члана садржи: границе подручја основе као планског документа, динамику и финансијска средства, преглед постојеће документације и подлога од значаја за израду основе, циљеве, потенцијале, ограничења, конфликте, развојне приоритете, као и остала питања од значаја за израду основе.

(3) Програм за израду Основе Републике припрема Министарство, а програм за израду Основе општине надлежни општински орган управе.

Израда основе

Члан 11.

(1) Основу Републике, односно општине може да израђује предузеће, друга организација или установа која је уписана у судски регистар за обављање ове дјелатности и ако има најмање два запослена лица са високом стручном спремом пољопривредне струке одговарајућег смјера, радним искуством најмање три године на тим пословима и положен стручни испит.

(2) Израдом Основе Републике, односно општине руководи лице које има овлашћење за руковођење за њену израду.

(3) Стручни испити из става 1. овог члана и овлашћење из става 2. овог члана стичу се према програму, начину и поступку који прописује министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар).

(4) Изузетно из одредбе става 2. овог члана лица која имају научни степен доктора или магистра наука пољопривредне струке, и која имају најмање три године радног искуства у струци, а која учествују у изради основе, ослобођена су од полагања стручног испита.

Стручна контрола основе

Члан 12.

(1) Прије подношења приједлога Основе Републике, односно општине, органу надлежном за њено доношење, основа подлијеже стручној контроли и даје се на јавни увид.

(2) Стручна контрола обухвата провјеру усклађености основе са одлуком о њеној изради, провјеру усклађености основе са законом, стандардима и нормативима и осталим прописима донесеним на основу закона.

(3) Стручну контролу Основе Републике обавља комисија коју образује министар.

(4) Стручну контролу Основе општине врши комисија коју образује скупштина општине.

(5) О извршеној стручној контроли из става 3. и 4. овог члана саставља се извјештај који садржи податке о извршеној контроли, са свим примједбама и ставовима о свакој примједби.

(6) Извјештај из става 5. овог члана доставља се носиоцу израде основе, који је дужан да у року од 30 дана од дана достављања извјештаја поступи према датим примједбама.

Јавни увид

Члан 13.

(1) Излагање основе на јавни увид врши се послје извршене стручне контроле.

(2) Основа Републике даје се на јавни увид оглашавањем у дневном листу који је доступан на територији цијеле Републике, а Основа општине оглашава се у једном листу који је доступан на цијелој територији те општине и траје 30 дана од дана оглашавања.

(3) О извршеном јавном увиду саставља се извјештај који садржи податке о извршеном јавном увиду, са свим примједбама и ставовима према свакој примједби.

(4) Извјештај из става 3. овог члана саставни је дио образложења основе.

Надлежност за доношење основе

Члан 14.

(1) Влада Републике Српске доноси Основу Републике која се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”.

(2) Основу за општину доноси скупштина општине уз претходно прибављено мишљење Министарства и она се објављује у службеном гласилу општине.

Спровођење основе

Члан 15.

(1) За спровођење Основе Републике доноси се средњорочни програм заштите, коришћења и уређења пољопривредног земљишта.

(2) Програм из става 1. овог члана доноси Министарство.

(3) За спровођење Основе општине доноси се годишњи програм радова заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта.

(4) Програм из става 3. овог члана доноси орган надлежан за доношење основе.

(5) Програмом из става 1. и 3. овог члана утврђује се врста и обим радова које треба извршити у периоду за који се програм доноси, предрачун радова, динамика извођења радова и улагања средстава.

Вођење евиденције о пољопривредном земљишту

Члан 16.

(1) У сврху успостављања информационог система о пољопривредном земљишту, односно земљишног информационог система (ЗИС), Министарство води евиденцију о пољопривредном земљишту у свим облицима својине, као и евиденцију о свим видовима коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике.

(2) Евиденција о пољопривредном земљишту обухвата податке о појединачним парцелама и њиховој површини, катастарској култури и класи, кориснику, односно посједнику пољопривредног земљишта.

(3) У вођењу евиденције о пољопривредном земљишту Министарство остварује сарадњу са органима надлежним за вођење земљишних књига и катастар некретнина, који Министарству достављају податке из базе података земљишне књиге, односно катастра некретнина неопходне за вођење ове евиденције.

III – ЗАШТИТА ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Забрана испуштања и одлагања опасних и штетних материја

Члан 17.

(1) Забрањено је испуштање и одлагање опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање и одводњавање, у количини која може да оштети и да смањи производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање.

(2) Забрањена је неправилна употреба минералних и органских ђубрива и средстава за заштиту биља која се одражава на присуство опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту, на пољопривредном биљу, у подземним водама и водотоцима.

(3) Министарство утврђује, у сарадњи са Министарством здравља и социјалне заштите на основу међународних и домаћих норматива и на основу прибављеног мишљења научне стручне институције, нормативе о дозвољеним количинама опасних и штетних материја у земљишту и води за наводњавање и о методама испитивања присуства ових материја.

Утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање

Члан 18.

(1) Испитивање пољопривредног земљишта и воде за наводњавање ради утврђивања присутних количина опасних и штетних материја, врши се према програму који доноси Министарство.

(2) Утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање може да врши предузеће, друга организација или установа која је уписана у судски регистар за обављање ове дјелатности, која има најмање два запослена лица са високом стручном спремом пољопривредне струке одговарајућег смјера, која располаже са одговарајућом опремом за рад и која има овлашћење за рад које је издало Министарство.

(3) Овлашћена организација из става 2. овог члана подноси Министарству извјештаје о резултатима испитивања и утврђивања.

(4) Министарство може да забрани производњу пољопривредних култура, односно ограничи производњу одређених култура и употребу воде за наводњавање, ако је то неопходно на основу резултата испитивања и утврђивања.

Деконтаминација и санирање пољопривредног земљишта

Члан 19.

(1) Ако се, испуштањем опасних и штетних материја у количини већој од дозвољене, загади пољопривредно земљиште, тада онај ко је проузроковао штету сноси трошкове радова на деконтаминацији, односно санацији пољопривредног земљишта.

(2) Под контаминацијом земљишта, из става 1. овог члана, подразумијева се уношење у земљиште различитих чврстих, течних и гасовитих отпадних материја, као и радиоактивних материја, које доводе до неусловности земљишта за пољопривредну производњу, као и до акумулације опасних и штетних материја у земљишту и пољопривредном биљу.

Контрола плодности обрадивог пољопривредног земљишта и количине минералних ђубрива и пестицида

Члан 20.

(1) Ради заштите и очувања хемијских и биолошких својстава пољопривредног земљишта и обезбјеђења правилне употребе минералних и органских ђубрива и пестицида, власник, односно корисник обрадивог пољопривредног земљишта од прве до пете катастарске класе утврђује стање и врши контролу плодности пољопривредног земљишта и количину унесених минералних ђубрива и пестицида.

(2) Контрола плодности обрадивог пољопривредног земљишта од прве до пете катастарске класе и количина унесених минералних ђубрива и пестицида врши се по потреби, а на захтјев лица из става 1. овог члана.

(3) Утврђивање стања и контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и количине унесених минералних ђубрива и пестицида из става 1. овог члана може да врши организација, предузеће и установа која има одговарајућу опрему и стручне кадрове и коју овласти Министарство.

(4) Контрола плодности обрадивог пољопривредног земљишта и утврђивање количине унесених минералних ђубрива и пестицида врши се под условима, на начин и према методама утврђеним посебним прописом који доноси Министарство.

(5) Министарство прописује ближе услове у погледу опреме и стручних кадрова за обављање послова контроле плодности обрадивог пољопривредног земљишта и количине унесених минералних ђубрива и пестицида.

(6) Организација, предузеће и установа из става 3. овог члана дужна је да уз извјештај о резултатима испитивања даје и препоруку за употребу појединих врста минералних и органских ђубрива, као и мјере за побољшање хемијских и биолошких својстава земљишта.

Противерозивне мјере на пољопривредном земљишту

Члан 21.

(1) Ради заштите пољопривредног земљишта од штетног дејства ерозије и бујица, на ерозивном подручју предузимају се противерозивне мјере.

(2) Противерозивне мјере у смислу овог закона су:

- а) привремена или трајна забрана преоравања ливада и пашњака и осталих површина ради њиховог претварања у оранице са једногодишњим усјевом;
 - б) увођење плодосмјена,
 - в) гајење вишегодишњих засада,
 - г) изградња специфичних грађевинских објеката,
 - д) начин обраде земљишта,
 - ђ) подизање и гајење пољозащитних шумских појасева или сађење вишегодишњих дрвенастих биљака,
 - е) забрана напасања стоке на одређено вријеме или ограничавање броја грла која се могу пуштати на одређене површине,
 - ж) забрана сјече шума и шумских засада изнад угрожених парцела
 - з) и друге мјере.
- (3) Власници, односно корисници пољопривредног земљишта у ерозивним подручјима Републике дужни су да примијене мјере из става 2. овог члана.

Надлежност за спровођење противерозивних мјера

Члана 22.

Примјену, контролу и спровођење противерозивних мјера из члана 21. овог закона врши надлежни орган локалне самоуправе.

Обавезе општине у спровођењу противерозивних мјера

Члан 23.

Приликом утврђивања противерозивних мјера и њиховог спровођења, јединица локалне самоуправе ће обезбиједити:

- а) да се досљедно предузимају противерозивне мјере из члана 21. и 22,
- б) да се сваке године предузму противерозивне биолошке мјере на најмање 4 одсто нових површина од укупних површина нападнутих, подложних или угрожених ерозијом.

Трошкови спровођења противерозивних мјера

Члан 24.

Трошкове спровођења противерозивних мјера сnose правна и физичка лица чије се земљиште штити овим мјерама, ако законом није друкчије одређено.

Пољска штета

Члан 25.

(1) Забрањено је уништавање и оштећење усјева, садница, стабала и пољопривредне механизације на имањима, као и свако друго оштећење на пољопривредном земљишту (у даљем тексту: пољска штета).

(2) Забрањено је спаљивање органских остатака послије жетве усјева, као и другог отпада на пољопривредном земљишту.

(3) Јединица локалне самоуправе прописује мјере за заштиту од пољске штете и спаљивања органских остатака на пољопривредном земљишту.

(4) Корисници пољопривредног земљишта дужни су да се уздржавају од радњи којима се причивања пољска штета на пољопривредном земљишту, а власници, односно држаоци стоке дужни су да обезбиједи да стока не причињава штету на пољопривредном земљишту.

Заштита усјева од мраза, града, пожара

Члан 26.

Јединица локалне самоуправе може прописати и мјере за заштиту усјева на пољопривредном земљишту од мраза, града, пожара и других елементарних непогода.

Забрана коришћења обрадивог пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе

Члан 27.

(1) Забрањена је трајна или привремена промјена намјене обрадивог пољопривредног земљишта I, II, III, IV и V катастарске, односно бонитетне класе у непољопривредне сврхе.

(2) Изузетно, трајна или привремена промјена намјене обрадивог пољопривредног земљишта из става 1. овог члана може се вршити само у складу са законом када је донесен одговарајући плански акт којим је на том земљишту предвиђена изградња објеката од општег интреса у области: здравства, образовања, социјалне заштите, културе, водопривреде, спорта, саобраћајне, енергетске и комуналне инфраструктуре, објеката за потребе државних органа и локалне заједнице, објеката за потребе одбране земље, обезбјеђења заштите животне средине и заштите од елементарних непогода за експлоатацију рудног богатства, као и за изградњу објеката, ако је за то донесен регулациони план или други плански акт према којем се сматра да је утврђен општи интерес за ту изградњу, уз плаћање накнаде за промјену намјене у складу са овим законом.

(3) Општи интерес за изградњу објеката из става 2. овог члана утврђује Влада Републике Српске.

(4) Трајна промјена намјене пољопривредног земљишта VI, VII и VIII катастарске, односно бонитетне класе, уколико није заснована на плану просторног уређења, врши се на основу урбанистичке сагласности.

Забрана промјене катастарских култура и класа пољопривредног земљишта

Члан 28.

(1) Забрањена је промјена катастарских култура и катастарских, односно бонитетних класа пољопривредног земљишта, а која има за циљ трајну или привремену промјену намјене пољопривредног земљишта.

(2) Изузетно, када је неопходно и оправдано, усклађивање стања катастарских култура и класа пољопривредног земљишта могуће је само уз сагласност Министарства.

(3) Забрањено је административно мијењање катастарских култура и класа пољопривредног земљишта у поступку уплаћења објеката, односно у поступку проглашавања пољопривредног земљишта грађевинским, које се изводи по другим прописима, све док се не поднесу докази да је за цјелокупну површину која је предмет ових поступака плаћена накнада за промјену намјене у складу са овим законом.

(4) У смислу става 1. и 2. овог члана забрањено је и скидање катастарског прихода са предметног пољопривредног земљишта док се не поднесу докази да је плаћена накнада за промјену намјене, односно да је то земљиште промијенило намјену у складу са овим законом и да се може водити као непољопривредно (грађевинско, неплодно и др.) земљиште.

Поступање надлежног органа у случају промјене катастарске културе и класе пољопривредног земљишта

Члан 29.

(1) Када надлежни орган јединице локалне самоуправе у поступку издавања пољопривредне сагласности на основу списка промјена из посједовног листа, утврди да је промијењена катастарска култура и класа пољопривредног земљишта супротно члану 28. овог закона, извршиће увид у пријавни лист "Б" код надлежног одјељења за катастар и затражити сагласност Министарства.

(2) Уколико је промјена извршена без сагласности Министарства, из става 1. овог члана, надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да

узме претходно стање катастарске културе и класе пољопривредног земљишта, као основ за обрачун накнаде.

Промјена намјене пољопривредног земљишта

Члан 30.

(1) Промјена намјене пољопривредног земљишта може бити трајна и привремена.

(2) Трајном промјеном намјене пољопривредног земљишта у смислу овог закона сматра се свако коришћење пољопривредног земљишта за изградњу насеља, индустријских објеката, жељезничких пруга, путева, водних акумулација, пошумљавање или други радови којима се трајно онемогућава коришћење тог земљишта за пољопривредну производњу.

(3) Привременом промјеном намјене пољопривредног земљишта у смислу овог закона, сматра се промјена намјене пољопривредног земљишта за одређени временски период. Пољопривредно земљиште по пројекту рекултивације, након тог периода може се оспособити за пољопривредну производњу или вратити у претходно стање.

(4) Привремена промјена намјене пољопривредног земљишта VI, VII, и VIII катастарске, односно бонитетне класе могућа је само за сљедеће намјене:

- а) за експлоатацију минералних сировина (вађење шљунка, вађење пијеска и др.),
- б) за експлоатацију глине ради израде разних врста опеке, заснивање расадничарске производње шумског биља, узимање земљишта у закуп за изградњу привремених објеката и
- в) за изградњу рибњака.

(5) Привремена промјена намјене пољопривредног земљишта не може да буде дужа од пет година.

Одобрење за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта

Члан 31.

(1) Одобрење за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта из члана 30. став 4. овог закона издаје надлежни орган локалне самоуправе уз претходно прибављену пољопривредну сагласност Министарства.

(2) Пољопривредну сагласност, орган локалне самоуправе прибавља по службеној дужности на основу достављеног пројекта о рекултивацији.

(3) Одобрење из става 1. овог члана може се издати само правном лицу које уз захтјев за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта поднесе пројекат рекултивације пољопривредног земљишта.

(4) Пројекат рекултивације пољопривредног земљишта треба да садржи: поступак скидања и чувања хумусног слоја, удаљеност од сусједних парцела, дубину до које је дозвољена експлоатација минералних сировина, поступак биолошке рекултивације пољопривредног земљишта, рокове извођења појединих фаза биолошке рекултивације пољопривредног земљишта, динамику привођења земљишта пољопривредној производњи, хидротехничке радове којима се успоставља првобитни водни режим у земљишту, поступак и рок испитивања опасних и штетних материја у рекултивисаном земљишту.

(5) Пројекат рекултивације може да израђује предузеће, друга организација или установа која је уписана у судски регистар за обављање ове дјелатности и ако има најмање два запослена лица са високом стручном спремом пољопривредне струке одговарајућег смјера, радним искуством од најмање три године на тим пословима и положен стручни испит.

(6) Одобрењем за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта, утврђује се обавеза корисника у оспособљавању тог земљишта за

пољопривредну производњу према пројекту рекултивације по истеку одобрења за привремену промјену намјене, односно уговора о концесији.

(7) Пољопривредно земљиште за које је одобрена привремена промјена намјене, корисник мора оспособити за пољопривредну производњу.

(8) Ако пољопривредни инспектор утврди да корисник по истеку рока из одобрења за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта није извршио рекултивацију или је није извршио у складу са издатим одобрењем и према пројекту рекултивације, донијеће рјешење којим ће наложити кориснику да прибави пољопривредну сагласност и плати накнаду за трајну промјену намјене у складу са овим законом.

Накнада за промјену намјене пољопривредног земљишта

Члан 32.

(1) За трајну и привремену промјену намјене пољопривредног земљишта странка (корисник, односно инвеститор) плаћа једнократну накнаду, осим у случајевима ослобађања од плаћања накнаде прописаних овим законом.

(2) Пољопривредно земљиште не може да се почне користити у непољопривредне сврхе док се не изврши уплата накнаде из става 1. овог члана.

(3) Јединице локалне самоуправе не могу утврђивати општи интерес нити могу својим одлукама ослобађати од плаћања дијела накнаде који њима припада.

(4) Ако јединице локалне самоуправе, пољопривредно земљиште коме је планским актом одређена друга намјена, односно које је проглашено грађевинским - продају или на други начин додјељују корисницима као грађевинско, обавезне су прије тога да плате накнаду за промјену намјене.

(5) Накнада због промјене намјене плаћа се за цијелу грађевинску парцелу, односно за све катастарске честице и дијелове катастарских честица од којих је формирана парцела за грађење, које заузима објекат и које служи за редовну употребу објекта (прилазни путеви, стазе, економско двориште) утврђених у рјешењу о урбанистичкој сагласности.

Висина накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта

Члан 33.

(1) Накнада за трајну промјену намјене пољопривредног земљишта утврђује се у висини катастарског прихода за то земљиште за текућу годину, увећано за:

- а) 500 пута за I катастарску класу,
- б) 400 пута за II катастарску класу,
- в) 300 пута за III катастарску класу,
- г) 200 пута за IV катастарску класу,
- д) 100 пута за V, VI, VII и VIII катастарску класу.

(2) Накнада за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта утврђује се у износу од 50% од висине накнаде за трајну промјену намјене.

Надлежност органа за утврђивање накнаде

Члан 34.

(1) Висину накнаде из члана 33. овог закона утврђује надлежни орган јединице локалне самоуправе у поступку по захтјеву корисника, односно инвеститора за издавање пољопривредне сагласности.

(2) Обрачунати износ накнаде корисник, односно инвеститор обавезан је да уплати прије издавања пољопривредне сагласности.

(3) Пољопривредну сагласност корисник, односно инвеститор прибавља прије добијања одобрења за грађење.

(4) Уз захтјев за издавање пољопривредне сагласности корисник, односно инвеститор захтјева подноси:

- а) урбанистичку сагласност,
- б) извод из посједовног листа,
- в) земљишно-књижни извадак,
- г) копију катастарског плана,
- д) план парцелације ако су катастарске честице цијепане,
- ђ) одлуку Владе Републике Српске ако је утврђиван општи интерес.

(5) Пољопривредна сагласност издаје се у форми рјешења чији диспозитив поред осталог обавезно садржи: ознаку катастарске честице, катастарку културу и класу, површину за коју је обрачуната и уплаћена накнада и износ припадајуће накнаде.

(6) Рјешење о пољопривредној сагласности доноси се у року од 30 дана од дана подношења захтјева, а примјерак тог рјешења обавезно доставља Министарству.

(7) На рјешење о пољопривредној сагласности дозвољена је жалба Министарству.

Уплата и коришћење средстава накнаде

Члан 35.

(1) Наплаћена накнада по основу промјене намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе усмјерава се у односу 30% у буџет Републике Српске, а 70% у буџет општине, на чијем се подручју налази земљиште.

(2) Средства од наплаћене накнаде могу се користити само за оспособљавање за пољопривредну производњу другог неплодног земљишта или мелиорације пољопривредног земљишта слабијег квалитета, за израду основа заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта, испитивање плодности пољопривредног земљишта код пољопривредних домаћинстава према програму јединице локалне самоуправе, као и за подстицање интегралне и органске производње.

Ослобађање од плаћање накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта

Члан 36.

(1) Накнада за промјену намјене пољопривредног земљишта не плаћа се у случају:

а) изградње, адаптације или реконструкције стамбене зграде породичног пољопривредног газдинства, ради побољшања услова становања чланова тог газдинства или у случају природног раздвајања породичног пољопривредног газдинства и изградње економских објеката који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње;

б) одређивања локације за гробље или проширење гробља, као и за изградњу вјерских објеката;

в) изградње објеката који служе за одбрану од поплава, за одводњавање и наводњавање земљишта или за уређење бујица;

г) регулације водотока у функцији уређења пољопривредног земљишта;

д) изградње и проширења пољских путева који доприносе рационалнијем коришћењу пољопривредног земљишта;

ђ) пошумљавања обрадивог пољопривредног земљишта VI, VIII, и VIII катастарске класе, ако је основама утврђено да ће се ово земљиште рационалније користити ако се пошуми;

е) подизања пољозащитних појасева;

ж) изградње путне и жељезничке инфраструктуре.

(2) Породичним пољопривредним газдинством, у смислу овог закона, сматра се пољопривредно газдинство на коме физичко лице – пољопривредник заједно са члановима свог домаћинства обавља пољопривредну производњу.

(3) Објекти који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње у смислу става 1. тачка а) овог члана су објекти за смјештај механизације, репроматеријала и готових производа, као и стаје за гајење стоке и објекти за различите видове производње у заштићеним, односно затвореним просторима.

(4) Рјешење о ослобађању од плаћања накнаде доноси надлежни орган локалне самоуправе.

IV – УРЕЂЕЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Појам уређења

Члан 37.

Под уређењем пољопривредног земљишта у смислу овог закона подразумијева се предузимање техничких, хидротехничких и агротехничких мелиорационих мјера за повећање производних способности пољопривредног земљишта, регулисање водно-ваздушног режима и побољшање физичких, хемијских и биолошких особина земљишта.

Права и обавезе власника, односно корисника земљишта

Члан 38.

(1) Власници, односно корисници пољопривредног земљишта на подручју на коме се врши уређење пољопривредног земљишта морају дозволити приступ на своја земљишта стручњацима геодетских, водних, пољопривредних и осталих организација, које обављају радове у вези са уређењем пољопривредног земљишта.

(2) Власници и корисници земљишта имају право на накнаду за штету проузроковану радњама из става 1. овог члана.

(3) Рјешење о накнади из става 2. овог члана, на захтјев оштећеног доноси општински орган управе.

(4) Жалба против овог рјешења не задржава извршење рјешења.

Мјере уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама

Члан 39.

Мјере уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама обухватају:

- а) изградњу и одржавање система за наводњавање и одводњавање,
- б) мелиорацију ливада и пашњака,
- в) претварање необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво,
- г) побољшање квалитета пољопривредног земљишта (оглињавање, опјескивање, калцификација са хуминизацијом, поправка алкалних земљишта гипсовањем и одстрањивањем сувишних лакорастворљивих соли из земљишта, мелиорационо ђубрење, подривање и риголовање, рекултивација оштећених и уништених земљишта) и
- д) друге мјере уређења пољопривредног земљишта.

Извођење мјера уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама

Члан 40.

(1) Мјере уређења пољопривредног земљишта из члана 39. овог закона изводе се према посебним пројектима које може да израђује предузеће, друга организација или установа која је уписана у судски регистар за обављање ове дјелатности, која има најмање два запослена лица са високом стручном спремом пољопривредне струке одговарајућег смјера, која располаже са одговарајућом опремом за рад и која има овлашћење за рад које је издало Министарство.

(2) Сагласност за пројекте уређења пољопривредног земљишта из става 1. овог члана даје Министарство.

Уређење земљишта посредством комасације

Члан 41.

(1) Уређење пољопривредног земљишта посредством комасације врши се ради стварања већих и правилнијих земљишних парцела, њиховим груписањем и груписањем земљишних посједа.

(2) Комасацијом се омогућава економичнија обрада и коришћење пољопривредног земљишта, те извођење других радова на уређењу земљишта.

(3) Послови комасације су послови од општег интереса.

Поступак и начин спровођења комасације

Члан 42.

Разлози, поступак, услови и начин спровођења комасације регулисани су посебним Законом о комасацији.

Забрана уситњавања земљишних парцела

Члан 43.

(1) На земљишту уређеном посредством комасације не може се вршити уситњавање парцела осим у поступку изградње мелиорационих система, изградње јавних објеката и враћања земљишта по законским прописима.

(2) На обрадивом пољопривредном земљишту које није уређено посредством комасације, физичка диоба парцела може се вршити само ако се образује парцела од најмање 0,5 хектара, а у крашким предјелима 0,2 хектара, осим ако то захтијева општи интерес утврђен овим законом или прописи о наслеђивању.

V – КОРИШЋЕЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Појам коришћења пољопривредног земљишта

Члан 44.

(1) Под коришћењем пољопривредног земљишта, у смислу овог закона, подразумијева се основна и допунска обрада земљишта и примјена других агротехничких мјера, унапређивање воћњака, винограда, ливада и пашњака, као и други радови за рационално коришћење пољопривредног земљишта ради повећања пољопривредне производње.

(2) Под осталим агротехничким мјерама сматрају се: спречавање ерозије, уништавање амброзије и осталих корова, чишћење канала, забрана, односно обавеза узгоја појединих врста биља на одређеном подручју, сузбијање биљних болести и штеточина, коришћење и уништавање биљних отпадака и слично.

Обавезе власника, односно корисника пољопривредног земљишта

Члан 45.

(1) Власник, односно корисник пољопривредног земљишта дужан је да земљиште редовно обрађује и да га користи на начин који највише одговара његовој природној плодности и постојећим економским и агротехничким условима.

(2) Власнику, односно кориснику пољопривредног земљишта не може се онемогућити прилаз парцелама са путних комуникација, а трошкове настале коришћењем прилаза парцелама сноси корисник прилаза.

Немогућност коришћења пољопривредног земљишта

Члан 46.

Ако власник пољопривредног земљишта не користи дуже од једне економске године пољопривредно земљиште у складу са чланом 45. овог

закона, дужан је да омогући његово коришћење, давањем у закуп или на други начин у складу са прописима о давању непокретности у закуп.

Давање пољопривредног земљишта на привремено коришћење

Члан 47.

(1) Уколико корисник пољопривредног земљишта у својини Републике не користи дуже од једне економске године земљиште за пољопривредну производњу, Влада Републике Српске може на приједлог надлежног органа општине, односно града, то земљиште преузети и дати на привремено коришћење другим правним и физичким лицима у сврху обављања пољопривредне производње.

(2) Пољопривредно земљиште из става 1. овог члана даје се на привремено коришћење на период до три године у складу са прописима о давању непокретности у закуп и овим законом.

(3) Економском годином, у смислу овог закона, сматра се период од почетка јесењих радова у текућој години до времена завршетка жетве - бербе касних усјева у наредној години.

Појам пашњака

Члан 48.

Пашњак је пољопривредно земљиште обрасло природном или вјештачком вегетацијом (покошене њиве, ледине, планине, некултивисина и култивисана земљишта и шума у којој паша по закону није забрањена) који служи за испашу стоке.

Коришћење пашњака

Члан 49.

(1) Пашњацима у својини Републике управљају јединице локалне самоуправе.

(2) Услове у погледу коришћења пашњака и висину накнаде утврђује Министарство.

(3) Средства од накнаде за коришћење пашњака по основу испаше стоке припадају јединици локалне самоуправе на чијој се територији налази пашњак.

(4) Ако се пашњак налази на територији двије или више општина, накнада за коришћење пашњака плаћа се сразмјерно површини пашњака.

Забрана номадске испаше стоке

Члан 50.

Ради заштите пољопривредног земљишта и биља, забрањује се номадска испаша стоке на пољопривредном земљишту.

Појам номадске испаше стоке

Члан 51.

(1) Под номадском испашом стоке, у смислу овог закона, сматра се испаша стоке гоњењем преко пољопривредног земљишта, испаша стоке на пољопривредном земљишту изван мјеста пребивалишта, односно сједишта држаоца стоке, ако овим законом није другачије одређено.

(2) Не сматра се номадском испашом стоке у смислу овог закона уобичајна испаша стоке на пашњацима у својини државе и испаша стоке на земљишту које је својина држаоца стоке или је земљиште узето у закуп.

Појам држаоца стоке

Члан 52.

Држаоцем стоке и других животиња, у смислу овог закона, сматра се власник, односно корисник стоке и друга лица која напасају стоку.

VI – РАСПОЛАГАЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНИМ ЗЕМЉИШТЕМ У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ

Основне одредбе

Члан 53.

(1) Пољопривредним земљиштем које је у својини Републике, изузев онога које се враћа ранијим власницима на основу посебног закона, Република располаже на основу посебних прописа о располагању некретнинама, ако овим законом није другачије одређено.

(2) Одлуком којом се усаглашавају својински и други правни односи на пољопривредном земљишту у својини Републике, обавезно се обезбјеђује заштита и унапређивање привредних, еколошких и других интереса Републике и њених грађана.

(3) Акт о промјени статуса пољопривредног земљишта у својини Републике (закуп, продаја) доноси се у складу са овим законом и другим пратећим прописима којима је регулисана ова област.

(4) Акт донесен супротно од утврђене процедуре у ставу 3. овог члана, сматра се ништавим.

(5) Одлука из става 2. овог члана није управни акт.

Програм коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике

Члан 54.

(1) Министарство у сарадњи са јединицама локалне самоуправе доноси програм коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике.

(2) Програм из става 1. овог члана садржи:

а) површине земљишта у својини Републике по катастарским општинама, укупну површину, начин коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике;

б) податке о корисницима пољопривредног земљишта у својини Републике;

в) податке о стању заштите, уређења и коришћења земљишта;

г) површину земљишта планирану за давање у закуп;

д) површину земљишта планирану за концесију;

ђ) површину земљишта планирану за продају.

Начин располагања пољопривредним земљиштем

у својини Републике

Члан 55.

Пољопривредно земљиште у својини Републике може се ставити на располагање правним и физичким лицима: давањем у закуп, прометом пољопривредног земљишта или концесијом правним лицима, искључиво ради заснивања примарне пољопривредне производње.

1. Закуп пољопривредног земљишта у својини Републике

Закуп

Члан 56.

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике може се дати у закуп физичком и правном лицу у сврху обављања пољопривредне производње, заједно са објектима који му припадају, опремом и вишегодишњим засадима.

(2) Пољопривредно земљиште у својини Републике које је дато у закуп не може се дати у подзакуп, нити друга лица могу по било ком основу користити то земљиште по основу договора са закупопримцем.

Накнада за умањену вриједност вишегодишњих засада

Члан 57.

(1) Ако су се на пољопривредном земљишту у својини Републике на дан закључења уговора о закупу, налазили вишегодишњи засади којима се за вријеме трајања закупа смањила вриједност кривицом закупопримца, закуподавцу припада накнада за умањену вриједност тих засада.

(2) Ако су засади уклоњени без сагласности закуподавца, закуподавцу припада накнада у висини вриједности тих засада у вријеме закључења уговора о закупу.

Рокови давања земљишта у закуп

Члан 58.

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике, зависно од намјене коришћења земљишта даје се у закуп на рок до 25 година за садњу воћњака, винограда и других вишегодишњих засада, а за остале врсте коришћења, од 8 до 12 година.

(2) Ако на пољопривредном земљишту већ постоје засади ради којих се земљиште узима у закуп, рок закупа је док засади не буду амортизовани, а најдуже до 25 година.

Поступак давања у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике

Члан 59.

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике даје се у закуп посредством јавног огласа, прибављањем писаних понуда или усменим јавним надметањем.

(2) Одлуку о расписивању јавног огласа, као и услове огласа за закуп пољопривредног земљишта у својини Републике утврђује и доноси Влада Републике Српске, на приједлог Министарства.

(3) Министарство обавља стручне послове у вези са прикупљањем потребне документације и вођењем поступка за давање у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике.

(4) Влада Републике Српске доноси одлуку о избору најповољнијег понуђача и додјели пољопривредног земљишта у својини Републике у закуп.

Уговор о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике

Члан 60.

(1) На основу одлуке о избору најповољнијег понуђача на јавном огласу за закуп пољопривредног земљишта у својини Републике, Министарство и изабрани понуђач закључују уговор о закупу.

(2) Министарство је дужно да достави примјерак уговора о закупу у року од седам дана надлежном суду за вођење земљишне књиге, односно катастру некретнина.

(3) На основу закљученог уговора о закупу, у посјед пољопривредног земљишта у својини Републике, закупопримца уводи Министарство.

Садржина уговора о закупу пољопривредног земљишта

Члан 61.

Уговор о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике садржи обавезно одредбе које се односе на:

- а) податке из земљишне књиге, односно катастра некретнина;
- б) вријеме трајања закупа;
- в) висину и рок плаћања закупнине;

г) опис и вриједност објеката, уређаја и засада, те начин њиховог одржавања;

д) вријеме амортизације засада,

ђ) права и обавезе закупопримца,

е) намјену коришћења закупљеног земљишта;

ж) разлоге за отказ уговора;

з) разлоге за престанак уговора.

Средства закупнине

Члан 62.

Средства од закупнине за земљиште у својини Републике уплаћују се у односу:

а) 30% на рачун буџета Републике и

б) 70% на рачун буџета јединица локалне самоуправе на чијем се подручју налази пољопривредно земљиште.

Престанак важења уговора о закупу

Члан 63.

(1) Уговор о закупу престаје истеком времена на које је закључен.

(2) Уговор о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике може споразумно престати у било које вријеме.

(3) Уговор о закупу престаје ако закупљено пољопривредно земљиште престане да буде пољопривредно због промјене намјене, или раније, ако се земљиште користи супротно одредбама закљученог уговора или одредбама овог закона.

(4) У случају из става 3. овог члана, закупопримац је дужан у року од шест мјесеци од дана престанка уговора о закупу да преда земљиште у посјед Министарству.

(5) Уговор о закупу може се обновити за исти период, уколико закупопримац уредно испуњава обавезе из уговора и жели да настави рад на пољопривредном земљишту које је добио у закуп.

Отказ уговора о закупу

Члан 64.

Закуподавац може отказати уговор о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике у случају ако закупопримац:

а) не плати закупнину;

б) не користи пољопривредно земљиште у својини Републике као добар домаћин;

в) обрађује пољопривредно земљиште супротно одредбама закљученог уговора;

г) даје закупљено пољопривредно земљиште у подзакуп или омогућава другим правним лицима, предузетницима и физичким лицима да на било који начин користе пољопривредно земљиште закупопримца по основу договора за закупопримцем (давање земљишта које је предмет закупа на коришћење другим лицима као накнада за услуге обраде, ђубрења, заштите и др.);

д) противно одобрењу закуподавца изврши инвестиционе радове на пољопривредном земљишту који прелазе границе уобичајеног располагања или промијени врсту коришћења пољопривредног земљишта;

ђ) обавља активности супротно законским прописима о заштити природе или радње које имају негативан утицај на богатство или стање природног подручја, те ако на било који начин угрожава опстанак природних вриједности;

е) почне да користи пољопривредно земљиште у непољопривредне сврхе или му мијења намјену супротно одредбама уговора и овог закона.

Враћање неамортизоване вриједности трајних засада

Члан 65.

Закупопримац нема право на враћање неамортизоване вриједности трајних засада на пољопривредном земљишту у својини Републике, ако закупни однос престаје на његов захтјев или његовом кривицом.

Права закупопримца након престанка уговора о закупу

Члан 66.

(1) Након престанка уговора о закупу пољопривредног земљишта, закупопримац може у року од шест мјесеци :

а) да узме оне дијелове опреме и грађевине које је подигао;

б) да тражи накнаду стварне вриједности опреме која се може утврдити за опрему коју није могуће однијети, вегетације коју је засадио, те инсталација и захвата за заштиту земљишта који су побољшали квалитет пољопривредног земљишта, ако је посадио засаде и поставио наведене уређаје и објекте уз сагласност закуподаваца;

в) ако није постигнут договор са закуподавцем да сруши и уклони на властити трошак без потраживања накнаде грађевинске објекте привременог карактера које је подигао.

(2) У случају неизвршења обавезе из става 1. тачка 3. овог члана, рушење или уклањање може извршити закуподавац на терет закупопримца.

(3) Ако закупопримац посади засаде или изгради уређаје или објекте без одобрења закуподавца, нема право на враћање неамортизоване вриједности засада престанком уговора о закупу.

(4) Престанком уговора о закупу, закуподавац има право да задржи посађене засаде и изграђене објекте и уређаје, а закупопримцу мора платити њихову још неамортизовану вриједност, ако су засади, односно објекти и уређаји направљени закуподавчевом сагласношћу.

(5) Засади, објекти и уређаји припадају закуподавцу без одштете ако су били засађени и изграђени без његовог одобрења.

(6) Закуподавац има право да уклони без одштете уређаје код којих је то могуће.

Раскид уговора о закупу

Члан 67.

На раскид уговора о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике који нису уређени одредбама овог закона, примјењују се прописи о облигационим односима.

2. Промет пољопривредним земљиштем у својини Републике

Продаја пољопривредног земљишта у својини Републике

Члан 68.

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике продаје се само у изузетним случајевима правним и физичким лицима који имају регистровану пољопривредну дјелатност или мјесто пребивалишта на територији Босне и Херцеговине, ако постоји интерес за Републику и то посредством јавног огласа.

(2) Одлуку о продаји пољопривредног земљишта у својини Републике доноси Влада Републике Српске, на приједлог Министарства.

(3) Одлука о расписивању јавног огласа за продају пољопривредног земљишта у својини Републике, и одлука о избору најповољнијег понуђача на основу јавног огласа доноси се у складу са одредбама Закона о промету непокретности.

(4) Почетна цијена за куповину пољопривредног земљишта у својини Републике утврђује се на основу података о тржишној цијени на подручју на

коме се земљиште налази, прибављених од надлежне организационе јединице Пореске управе Републике.

(5) Стручне послове у вези са прикупљањем потребне документације за продају пољопривредног земљишта у својини Републике обавља Министарство.

(6) На основу одлуке о избору најповољнијег понуђача, Влада Републике Српске овластиће свог представника за закључење уговора о продаји пољопривредног земљишта у својини Републике.

Средства остварена од продаје

Члан 69.

Средства остварена продајом пољопривредног земљишта у својини Републике посебна су врста прихода и то 70% буџета јединица локалне самоуправе на чијем се подручју пољопривредно земљиште налази и 30% буџета Републике.

Замјена пољопривредног земљишта у својини Републике

Члан 70.

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике може се замијенити за пољопривредно земљиште у својини физичких и правних лица у случају укрупњавања пољопривредног земљишта и ради његовог рационалнијег коришћења.

(2) Замјена земљишта из става 1. овог члана врши се под условом да пољопривредно земљиште у својини Републике и земљиште за које се замјењује имају исту тржишну вриједност.

(3) Процјена тржишне вриједности земљишта из става 2. овог члана врши се на основу података о тржишној цијени на подручју на коме се земљиште налази, прибављених од надлежне организационе јединице Пореске управе Републике.

(4) Уговор о замјени пољопривредног земљишта из става 1. овог члана на приједлог корисника, односно власника пољопривредног земљишта закључује Министарство, уз претходно прибављено мишљење Републичког јавног правобранилаштва.

3. Концесија за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике

Основне одредбе

Члан 71.

(1) Концесија за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике може се дати домаћем и страном правном лицу на период до 30 година, у сврху:

- а) биљне и сточарске производње и
- б) за дугогодишње засаде.

(2) Додјела пољопривредног земљишта на коришћење по основу концесије, врши се у складу са Законом о концесијама Републике Српске и Правилима Комисије за концесије.

(3) Влада Републике Српске, посредством концесије, доноси Одлуку о додјели пољопривредног земљишта правном лицу на коришћење.

Достављање уговора

Члан 72.

Примјерак уговора о продаји, закупу и концесији пољопривредног земљишта у својини Републике доставља се Министарству финансија и Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове.

VII – НАДЗОР

Основна одредба

Члан 73.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над извршавањем овог закона и подзаконских прописа донесених на основу њега, обавља пољопривредна инспекција у саставу Републичке управе за инспекцијске послове и пољопривредна инспекција у саставу јединица локалне самоуправе.

VIII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 74.

(1) Новчаном казном од 2.000,00 до 12.000,00 КМ казниће се за прекршај предузеће и друго правно лице, ако:

а) пољопривредно земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско, до привођења планираној намјени не користи за пољопривредну производњу (чл. 5);

б) испушта и одлаже опасне и штетне материје на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање у количини која може да оштети и да смањи производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање (чл.17);

в) производи пољопривредне културе и врши употребу воде за наводњавање супротно одредбама члана 18. став 4. овог закона;

г) утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање врши без овлашћења које је издало Министарство (чл. 18. став 2);

д) утврђивање стања, контролу плодности земљишта и количине унесених минералних ђубрива и пестицида у обрадивом пољопривредном земљишту, врши без овлашћења Министарства (чл.20. став 3);

ђ) не примијени прописане противерозивне мјере из члана 21. овог закона;

е) врши спаљивање органских остатака послје жетве усјева и другог отпада на пољопривредном земљишту (чл. 25. став 2);

ж) трајно или привремено промијени намјену обрадивог пољопривредног земљишта прве, друге, треће, четврте и пете катастарске класе у непољопривредне сврхе (чл.27. став 1);

з) привођење земљишта првобитној намјени, односно оспособљавање за пољопривредну производњу врши без пројекта о рекултивацији пољопривредног земљишта или на који није дата сагласност Министарства, те ако рекултивацију не врши према пројекту (чл. 31);

и) изврши привремену промјену намјене пољопривредног земљишта из члана 30. став 4. овог закона без одобрења надлежног општинског, односно градског органа управе (чл. 31. ст. 1. и 3);

ј) не изврши рекултивацију пољопривредног земљишта (чл. 31. став 8);

к) израђује пројекат рекултивације пољопривредног земљишта супротно одредбама члана 31. овог закона;

л) изврши трајну промјену намјене пољопривредног земљишта без пољопривредне сагласности, односно без плаћене накнаде за промјену намјене (чл. 32);

љ) израђује пројекте уређења пољопривредног земљишта без овлашћења издатог од Министарства и без сагласности на пројекте уређења пољопривредног земљишта (чл. 40);

м) пољопривредно земљиште и земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско, до привођења планираној намјени, редовно не обрађује и не користи за пољопривредну производњу (чл.45);

н) ако не обезбиједи коришћење пољопривредног земљишта давањем у закуп или на други начин (чл. 46);

њ) пољопривредно земљиште у својини Републике узето у закуп даје у подзакуп (чл.56);

(2) За прјекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 200,00 до 1.200,00 КМ и одговорно лице у предузећу и другом правном лицу.

Члан 75.

(1) Новчаном казном од 1.500,00 до 8.000,00 КМ казниће се за прекршај предузетник, ако:

а) пољопривредно земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско до привођења планираној намјени не користи за пољопривредну производњу (чл. 5);

б) испушта и одлаже опасне и штетне материје на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање у количини која може да оштети и да смањи производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање (чл. 17);

в) производи пољопривредне културе и врши употребу воде за наводњавање супротно одредбама члана 18. став 4. овог закона;

г) не примијени прописане противерозивне мјере из члана 21. овог закона;

д) врши спаљивање органских остатака послије жетве усјева и другог отпада на пољопривредном земљишту (чл.25. став 2);

ђ) трајно или привремено промијени намјену обрадивог пољопривредног земљишта прве, друге, треће, четврте и пете катастарске класе у непољопривредне сврхе (чл.27. став 1);

е) привођење земљишта првобитној намјени, односно оспособљавање за пољопривредну производњу врши без пројекта о рекултивацији пољопривредног земљишта или на који није дата сагласност Министарства, као и ако рекултивацију не врши према пројекту (чл. 31);

ж) израђује пројекат рекултивације пољопривредног земљишта супротно одредбама члана 31. овог закона;

з) изврши трајну промјену намјене пољопривредног земљишта без пољопривредне сагласности, односно без плаћене накнаде за промјену намјене (чл. 32);

и) на пољопривредном земљишту и земљишту које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско, до привођења планираној намјени, не спроводи остале агротехничке мјере (чл. 44. став 2.);

ј) пољопривредно земљиште и земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско, до привођења планираној намјени, редовно не обрађује и не користи за пољопривредну производњу (чл.45);

к) ако не омогући коришћење пољопривредног земљишта, давање у закуп или на други начин (чл. 46);

л) врши номадску испашу стоке на пољопривредном земљишту (чл. 50);

љ) пољопривредно земљиште у својини Републике узето у закуп даје у подзакуп (чл.56).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном од 200,00 до 1.200,00 КМ.

Члан 76.

Новчаном казном од 200,00 до 1.200,00 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе надлежно за послове пољопривреде, ако:

- а) не спроводи прописане противерозивне мјере (чл. 21);
- б) не пропише мјере за заштиту од пољске штете (чл. 25);
- в) изда одобрење за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта без претходно прибављене сагласности Министарства и пројекта за рекултивацију (чл. 31);
- г) на захтјев странке (корисника, односно инвеститора) не утврди висину накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта (чл. 34);
- д) на захтјев странке (корисника, односно инвеститора) рјешењем ослободи странку од плаћања накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта супротно члану 36. овог закона;
- ђ) средства остварена од накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта користи супротно члану 35. овог закона.

IX – ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Доношење основа и програма

Члан 77.

(1) Основа Републике донијеће се у року од шест мјесеци, а основе за општине у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) У року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона, Министарство ће донијети:

- а) Програм за израду Основе заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта,
- б) Програм испитивања опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање и
- в) Програм коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике.

(3) Надлежни орган јединице локалне самоуправе донијеће у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона, Програм за израду Основе општине.

Рок за доношење подзаконских прописа

Члан 78.

Министарство ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети прописе:

- а) Правилник о садржају, начину и поступку полагања стручног испита за израду основа заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта и пројеката рекултивације пољопривредног земљишта,
- б) Правилник о дозвољеним количинама опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање и методама за њихово испитивање,
- в) Правилник о условима које морају да испуњавају предузећа, друге организације и установе за утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање,
- г) Правилник о условима, начину и методама за испитивање плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних ђубрива и пестицида,
- д) Правилник о условима које морају да испуњавају предузећа, друге организације и установе у погледу опреме и кадра за испитивање плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних ђубрива и пестицида и

ђ) Правилник о условима и висини накнаде за коришћење пашњака у својини Републике.

Почети и недовршени поступци

Члан 79.

Поступци комасације који су почети а нису довршени прије ступања на снагу овог закона, биће окончани према одредбама Закона о комасацији (“Службени гласник СР БиХ”, број: 24/85).

Члан 80.

Поступци према захтјеву за издавање пољопривредне сагласности и утврђивање висине накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта, почети до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се према одредбама овог закона.

Члан 81.

Инвеститори који су почели или изградили објекте, односно промијенили намјену коришћења пољопривредног земљишта, а поднијели су захтјев за легализацију бесправно изграђених објеката, дужни су да плате накнаду за већ промијењену намјену коришћења пољопривредног земљишта.

Престанак важења досадашњег закона

Члан 82.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о пољопривредном земљишту (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 14/04, 22/04 и 49/04).

Ступање закона на снагу

Члан 83.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број:01-1142/06
Датум: 31. августа 2006. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

мр Игор Радојичић